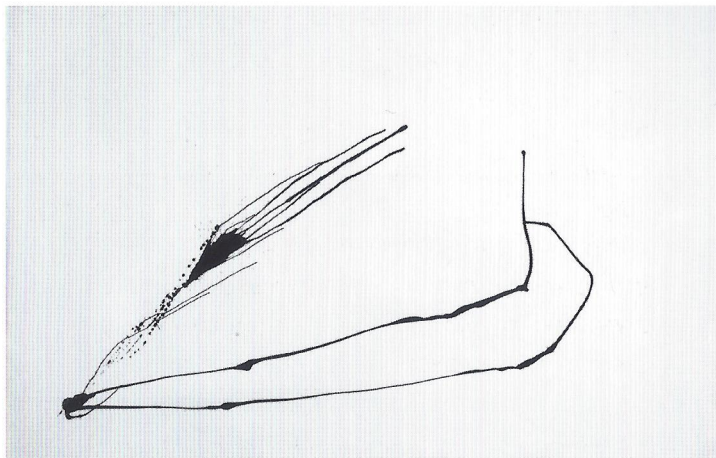

תל אביב

תערוכות
EXHIBITIONS

קרן ענבי, ללא כותרת, 2011, דיו על נייר, 150x225 ס"מ
באדיבות האמנית; תצלום: יגאל פרדו

Keren Anavy, *Untitled*, 2011, ink on paper, 150x225 cm
Courtesy of the artist; photo: Yigal Pardo

גם הרישום של **קרן ענבי** עוסק בהקפאת תנועה ובהנצחת רגע המציין היעלמות והתפרקות. זה עבודה מופשטת כמעט, המדגישה את קו התנועה ומתווה קווים המאזכרים את חבלי הנדנדה. כמו אצל הומל, גם בעבודתה של ענבי הנדנדה ריקה, נעדרת גוף, הגוף שהשתמש בה. היא רשומה בדיו שחורה. גודל הרישום דורש מיומנות ושליטה בתנועת היד. ענבי יוצרת קו מהיר וארוך, החוצה את התמונה, כמעין קליגרפיה מופשטת, כמו מנסה לייצר הקבלה בין תנועת הנדנדה לתנופת הזרוע המציירת, לעוצמת המכחול. הנדנדה של ענבי התנתקה מבסיסה, נכנעה לכוח הכבידה, ועוד רגע קט תיפול ארצה. היא מעבירה את הצופה מילדות לבגרות, ממצב דינמי רווי תנועתיות למצב של הנצחה סטטית.

גם הומל וגם ענבי מדגישות את הניקיון הצורני ואת הצמצום. הנדנדה היא מטפורה למצב דינמי ההופך להיות סטטי ואף טרגי, אלמנט המתייחס ישירות לעבודתה של מונה חאטום, זוג נדנדות (1993): שתי נדנדות, עשויות באיכות טכנית של ציוד רפואי מפלדת אל-חלד, שלהן מושבי זכוכית שקופים, התלויות זו לצד זו. על עבודה זו אמרה חאטום: "אני מרגישה שהאלגנטיות והקרירות של הנדנדות מייצרת מתח של אסון הממשמש ובא, והן יכולות להתנדנד אחת לעבר האחרת ולהתנפץ לרסיסים".⁶